

CONCEPT CHEIE CURAJUL

“Lașii mor de mai multe ori înainte de moartea reală. Cei curajoși mor o singură dată.”

(Shakespeare)

Ne naștem cu 2 temeri. Teama de întuneric și de zgomote ascuțite. Pe parcurs, societatea, educația, părinții și mass-media ne inoculează alte mii de temeri și fobii.

- frica de femei sau de bărbați
- frica de păreri
- frica de autoritate
- frica de socializare

Nu fi o găină

Când scriu aceste rânduri vreau să dau un exemplu din viața mea personală despre cum mi-am învins o temere ca să înțelegi de ce consider curajul o trăsătură esențială în procesul tău de evoluție. Și există un exemplu care e deasupra tuturor ca lecție învățată.

Când aveam 19 de ani, eram îndrăgostit foarte tare de o fată. Nu prea mă бага în seama dar eu eram fiert. În același timp, în cartierul în care locuiam eu era o trupă de băieți de cartier care inspirau teamă în oricine. Aveau o reputație de bătăuși și terorizau tot cartierul de la tineri la pensionari și nimeni nu avea ce să le facă pentru că aveau un tupeu ieșit din comun și inconștient. Se credeau invincibili și aceste personaje m-au făcut ca atunci când am ajuns la facultatea de psihologie să îmi doresc să scriu o carte despre personalitate. Ei m-au făcut să văd puterea personalității aplicată în viața de zi cu zi. Nu aveau bani, erau doar adolescenți lipsiți de experiență de viața (aveau doar școala vieții) și totuși dominau prin puterea perso-

nalității lor orice individ sau grup de indivizi. Se băteau cu oricine, înjurau pe toată lumea, furau și intimidau.

Activitatea lor zilnică se rezuma la plimbarea pe toate străzile cartierului, găsirea “combinațiilor” (pentru cine nu e familiarizat cu termenul, o combinație este orice activitate mărunță sau mare care îți aduce bani sau beneficii) și terorizarea lumii pentru a-i convinge cine e autoritatea supremă.

Crescând alături de ei exista un anumit respect reciproc însă în grup ei erau liderii și nimeni nu le sfida autoritatea.

Liderul acestui grup a venit într-o zi în grupul în care era și fata asta de care îmi plăcea și i-a zis “hai cu mine”. Nimeni din grupul nostru nu a comentat, nici eu, deși emoțiile pe care le simțeam atunci erau foarte puternice. Am văzut că și fetei îi era teama însă nici ea nu a protestat și nici nimeni din grup și nici EU. Aveam 19 ani. Și îmi era frică. După faza aceasta, deși am rărit legăturile și cu anturajul de cartier, cu fata asta nu prea mai vorbeam și nu ne întâlneam, m-am centrat pe școală și pe lucru, s-a întâmplat un lucru ciudat.

Timp de aproape 3 ani de zile, am ajuns să sufăr de un complex de inferioritate. Ceva din presupusa mea masculinitate murise fără să îmi dau seama. Și mai ciudat era că începusem să visez. Visam momentul în care sunt cu acea fata și-i înfrunt cu curaj pe băieții de cartier. Aveam regrete tot mai mari. Simțeam ca o povară ce mă apăsa, lașitatea. O bătaie primită atunci ar fi fost cu MULT mai ușor de depășit decât presiunea aceasta psihologică ce mă împovăra. “Sunt un laș ce nu poate să îi apere pe cei de lângă el. Nu pot să îi apăr pe cei care îi iubesc. Sunt un laș pasiv.” În următorii 3 ani am visat cam de 20 de ori o scenă în care o apăr pe fata aia. În viața mea reală, ajunseseam la 22 de ani, anul 4 la politehnica și munceam de 3 ani de zile. Eram un complexat.

Apoi, nu știu exact cum, m-am întâlnit cu fata aia și deși nu mai vorbisem de luni de zile, pentru că ne plictiseam amândoi, i-am zis să mergem la film. Era iarnă pen-

tru că țin minte că ninge. La ora 2 noaptea veneam la plimbare, ne țineam de mână și țineam o umbrelă în mâna pe care nu o foloseam. Eram aproape de blocul nostru, pe niște străzi cu case, pustii și destul de întunecate. O mașină ce venea din sens opus se oprește, un geam fumuriu coboară și liderul grupului îi spune fetei fără să mă bage pe mine în seamă: “Vino aici!” Noi eram pe trotuar, ei cu mașina oprită pe stradă lângă noi, la 2 noaptea cu nici un alt om prin apropiere decât vecinii de la case, care majoritatea erau pensionari.

În acel moment am știut ce am de făcut pentru că visasem 3 ani. Suferisem 3 ani o tortură psihică: sunt un laș, tot timpul voi fi un laș care fuge din fața provocărilor. În tot ceea ce făcusem în cei 3 ani am ales calea ușoară și mai puțin dureroasă. Acum lucrurile urmau să se schimbe pentru totdeauna.

M-am îndreptat spre bordură și spre mașină și am zis: “Nu vine niciunde. E cu mine.” Tipul a ieșit din mașină și s-a îndreptat spre mine. Era cu mai 3 prieteni, a ieșit doar el.

Eu am lăsat umbrela din mână și era clar că o să mă bat cu el. Când a văzut, a început să zică: “Băă, ia uite și la asta. Are chef de bătaie”. A stat 30 de secunde, mi-a zis să iau umbrela de jos și să îmi bag mințile în cap pentru că nu vrea să mă bată și a plecat cu tot cu prietenii lui. Eu eram pregătit pentru orice, nu îmi păsa.

A plecat și eu cu fata am rămas. Am mers spre casă tăcuți. În ochii ei era un amestec de emoții cum nu am văzut niciodată până atunci și nici de atunci încolo în ochii unei femei. La fel cum în regnul animal o întâlnire între 2 masculi care se înfruntă pentru femelă se lasă cu o luptă sângeroasă cu un învins și un învingător, așa cum legea supraviețuirii spune că doar cel mai puternic supraviețuiește, tocmai se desfășurase o scenă ca în întreaga istorie a omenirii. Iar eu eram unul dintre protagoniști. Câștigasem războiul psihologic. În acel moment, ajungând acasă, m-am despărțit de fata cu un “ceau” sec și am plecat să mă culc. În pat fiind simțeam emoții în tot corpul. Eram vindecat de

lașitate pentru totdeauna. Niciodată nu o să mai îmi fie teamă. Puteam să mor snopit în bătaie sau să ajung la spital. 4 băieți de cartier care au trecut prin multe bătălii contra 1 student la politehnică, unuia căruia îi place să citească mult. Am simțit ce înseamnă puterea personalității și în acel moment am știut că toate provocările ce le voi întâlni în societate vor fi mai puțin periculoase decât ceea ce trăisem atunci. Stanislav Grof (despre care o să îți spun mai multe cu altă ocazie, spune că “retrăirea unei experiențe emoționale este rugul ei funerar”. Așa simțeam eu atunci, noaptea în pat. Se consumase o trăire ce a durat 3 ani, mi-a torturat conștiința și mi-a indus sentimentul că nu sunt destul de bun pentru nimic. De atunci încolo am mai dat dovadă de multe ori de curaj. Am luat decizii curajoase și am acționat pentru binele meu de nenumărate ori pentru că atunci am învățat 2 lecții:

(1) NICIODATĂ să nu fi laș când e vorba să aperi grupul de care aparții, femeia cu care ești sau pe cei apropiați. O să te hărțuiască lașitatea aia toată viața mai rău ca orice bătaie primită.

(2) Indiferent că ești bărbat sau femeie, să nu acționezi cu curaj poate să te distrugă din punct de vedere psihologic atât de rău că nu te mai repara nimeni. Dacă nu aș fi avut ocazia să retrăiesc momentul și să îmi repar greșeala aș fi fost bântuit toată viața mea de umbra lașității mele. Poți să fi hărțuit psihic o viață întreagă de umbra lașității tale fără măcar să știi de unde ți se trage. Dacă ți se oferă o oportunitate, dacă știi că ceva este bine pentru tine, ACȚIONEAZĂ CU CURAJ. Conștiința ta nu îți va ierta lașitatea și nu ai garanția că vei avea ocazia să repari un act de lașitate.

(3) Toată dezvoltarea personalității alfa, toate realizările pe care le vei avea în viață și cu care te vei mândri vor începe cu un act de CURAJ.

Codul cavalerilor din “Kingdom of Heaven”

În filmul “Kingdom of Heaven” mi-a plăcut mult faptul că ai acces la o lume de acum sute de ani. Și a fost o

scenă care mi-a plăcut în mod special, și anume jurământul unui nou cavaler: "Fii fără frică în fața dușmanilor tăi. Fii curajos și drept pentru ca Dumnezeu să te iubească. Vorbește adevărul întotdeauna chiar dacă asta duce la moartea ta. Apără-i pe cei slabi și nu fă rău la nimeni. Acesta este jurământul tău."

Acest jurământ este esența unui stil de viață. Tot ce este în acest jurământ al cavalerilor vei găsi în personalitate alfa și mult mai mult decât atât.

Vei vedea și cum anume să aplici aceste principii în viața ta astfel încât să ai succes și să îi ajuți și pe alții să aibă la rândul lor.

Ceea ce trebuie să reții acum e că NU contează că ești bărbat sau femeie. Curajul este o trăsătură esențială a unei personalități puternice.

De ce e foarte importantă încrederea în forțele tale? Fiecare își asumă consecințele faptelor sale, indiferent dacă vrea sau nu. Ce semeni, aduni. Și mai mult, nu doar că aduni, dar trebuie să și mănânci ce ai cules, indiferent că e amar sau dulce.

Trebuie să îți dai voie singur să acționezi. Nimeni nu o să îți dea voie și greșeala multor oameni e că se uită constant în jur să primească permisiunea de a trece la acțiune. Ești singura persoană care își poate oferi permisiunea de a acționa, bineînțeles, cu gândul la consecințe.

Oricât de mult scriu eu, nu vei avea mai multă încredere în tine.

Încrederea în forțele tale vine doar atunci când ai o experiență și o treci cu bine. Atunci știi că POTI și că vei face acel lucru de câte ori va fi nevoie. Mai mult, acum ești tentat să încerci ceva mai greu pentru a avea o provocare. De ce foarte puțini oameni au încredere în forțele lor și au succes, pe când foarte mulți oameni (chiar dacă nu își dau seama) au puțină încredere în ei și se mulțumesc cu existențe mediocre?

Îți trebuie tupeu și curaj, în ciuda emoțiilor și a fricii. Acestea, oricât aș scrie eu, nu le poți avea decât

ieșind în mediul în care trăiești și acționând, având eșecuri, învățând din ele și acționând din nou, până la succes. Atunci când vezi că poți, vor începe să dispară nesiguranța și teama și va rămâne încrederea în sine.

Dacă nu ești alfa, va trebui să iei decizii care necesită tupeu și curaj. Va trebui să lupți cu alții. Va trebui să îi întreci pe alții și vei realiza mai mult ca ei. Și trebuie să știi că nimănui nu-i place când este întrecut de altul mai bun.

Va trebui să lupți.

Poate va trebui să ai alt anturaj, de la care să ai ce învăța. Un anturaj în care nu ești alfa, dar unde înveți de la cel care este, pentru ca într-o zi să devii tu alfa.

Poate va trebui să schimbi slujba sau să începi afacerea ta.

Poate va trebui să renunți la ceva drag din viața ta, pentru că te trage în jos și nu te lasă să evoluezi. Ceea ce este dureros, însă necesar.

Să îți urmezi visele ,când toți cei din jur spun că e imposibil.

Ai nevoie de tupeu și curaj pentru toate astea.

“Nu criticul contează, nu omul care arată cu degetul când cineva se împiedică; nu cel care îți spune după ce ai realizat ceva: ‘Eu aș fi putut s-o fac mai bine decât tine’. Meritele aparțin celui din arenă, a cărui față este acoperită de praf, transpirație și sânge, care se luptă neclintit, care se consumă pentru o cauză dreaptă, care, în cel mai bun caz, cunoaște triumful unei victorii mărețe sau, în cel mai rău caz, dacă eșuează, cel puțin eșuează încercând lucruri mărețe, astfel încât locul său nu va fi niciodată printre sufletele timide și reci care nu au cunoscut niciodată nici înfrângerea, nici Victoria”. (Theodore Roosevelt)

Curajul este singurul medicament împotriva anxietății, victimizării, dependențelor și lipsei de încredere. În filmul “Salvați-l pe soldatul Ryan” de Steven Spielberg, curajul este definit ca “Fă ceea ce trebuie făcut”.

Curajul nu este lipsă de teamă și aruncatul cu capul înainte în pericol. Și nu este nimic altceva ce avem sau ne lipsește.

Curajul este o DECIZIE.

CURAJUL este DECIZIA. Și, dacă suntem vii, suntem capabili de decizie, prin definiție. Așadar nu există scuze.

Un alt lucru foarte interesant este că suntem cei mai singuri oameni în lume atunci când facem ceva CURAJOS. Însă, în următoarea clipă, întreaga lume vrea să ni se alăture.

Singurul moment în care nu trebuie să fi curajos este atunci când îți pui viața în pericol. Atunci nu mai e curaj, e prostie. Soldații sunt antrenați în primul rând SĂ NU MOARĂ.

Dar, în orice lucruri care îți provoacă teama, întotdeauna vei avea CURAJUL la dispoziție.

Știi care este diferența dintre destin și soartă? Destinul este ceea ce ți se întâmplă în urma acțiunilor tale. Soarta este ce ți se întâmplă fără să poți face nimic.

Se poate discuta mult despre cât de mult e destin și cât e soartă în viața unei persoane. Puțini curajoși ar putea spune că e numai destin. Dacă se întâmplă, de exemplu, să vină o inundație și să îți ia casa, zici că asta e soarta. Dar dacă te-ai fi gândit că stai lângă un râu și că, dacă o să plouă mult, poate iese râul din matcă și nu sunt suficiente măsuri de protecție (diguri, etc...), atunci, POATE ți-ai fi putut lua soarta în propriile mâini.

Dacă ai fi știut!

Vom începe prin a ne ocupa de ceea ce controlam, interiorul, și vom ști că, dacă ne ocupăm de interior cum trebuie, exteriorul se va aranja în favoarea noastră.

Dar, mai întâi, trebuie să îți asumi responsabilitatea. E un pas foarte greu să spui: "VIAȚA MEA depinde de mine. Plătesc pentru greșelile pe care le fac în fiecare zi și sunt răsplătit pentru lucrurile bune pe care le fac, ai ghicit, în fiecare zi."

E un pas greu, pentru că asta înseamnă că nu mai putem da vina pe nimeni. Decât pe noi. Și e foarte greu, e

chiar înfricoșător să știi că toată responsabilitatea e în brațele tale.

Eu am fugit foarte multă vreme de responsabilitate și mă consideram o victimă a tot ceea ce se întâmplă. A fost greu, dar acum puterea care vine din faptul că îmi asum responsabilitatea pentru destinul meu și că știu că nu pot da vina pe nimeni este imensă.

Trebuie să îți dai seama că e posibil să realizezi ce îți propui, că ai o obligație față de tine și că nu poți da vina pe nimeni. Și, probabil, dacă vrei să îți rezolvi singur problemele, e greu. Drumul e anevoios și poate îți dorești rezultate imediate.

Dacă ți-aș spune că există doar două feluri în care poți acționa când apare o problemă în viața ta? O rezolvi și scapi de o povară sau o târăști după tine. Nu e nimeni în jur care să te ajute. Și atunci, dacă nu ai mai avut probleme de genul acela și nu le-ai rezolvat cu succes, vei avea puțină încredere în tine.

DAR va trebui să găsești o soluție.

Știi unde sunt cele mai bune soluții? În experiența altora care au avut aceleași probleme și le-au rezolvat. La orice problemă pe care o ai în viața ta, acum, poți fi sigur că cineva din șase miliarde de oameni a găsit soluția. Este un lucru fascinant să poți intra într-o librărie și să poți cumpăra cu o sumă oarecare munca de douăzeci de ani a unui om.

Există informații care pot duce la rezolvarea oricărei probleme, care funcționează, dar trebuie să lucrezi tu însuți la rezolvarea problemei care te frământă; ca mușchiul la sala de forță. Trebuie să înveți, pentru că nimeni nu o să facă asta pentru tine.

Adevărata încredere în tine nu este să arăți altora de ce ești în stare. Caută în tine și vezi ce îți place să faci; și fă asta fără frică. Încrederea e de multe ori confundată cu aroganța. Dacă ce faci faci pentru tine, fără să vrei să demonstrezi lumii ceva, atunci fă din toată inima, fără să îți fie teamă de invidioși.

De ce anume ți-e frică? În ce domeniu al vieții dai dovadă de lașitate?

“În 20 de ani de acum vei fi mult mai dezamăgit de lucrurile pe care nu le-ai făcut decât de cele pe care le-ai făcut. Așa că desfă pânzele. Navighează din siguranța portului. Prinde vânturile puternice. Explorează. Visează. Descoperă.”

(Mark Twain)

De ce anume ți-e frică? Când ai fost laș? Te va bântui toată viața ta și va fi groaznic.

- Ți-e frică să spui “nu” cuiva cu toate că asta simți?
- Ți-e frică de ce va zice lumea despre tine?
- Ți-e frică să nu îți pierzi slujba și să îți începi afacerea ta?
- Ți-e frică să socializezi?
- Ți-e frică să te exprimi?
- Ți-e frică să iubești?
- Ți-e frică de succes și de consecințele succesului tău pentru lumea din jur și pentru tine?

Orice temere ai avea, se simte că nu ți-a ajuns cuțitul la os. În filmul “Fight Club” personajul principal spune un lucru: “Nimeni nu este cu adevărat liber până nu a pierdut totul!”

Și așa este. Decizia de a învăța arta seducției a venit în momentul în care au trecut ani de zile fără să am rezultate cu fetele pe care le iubeam. Nu aveam practic nicio satisfacție în acest domeniu și în același timp nu aveam nimic de pierdut.

Am căutat pe Google și am dat de un material care afirma: “Poți obține orice vrei în viață folosindu-ți doar persona-

litatea”. În momentul ăla nu aveam nimic altceva pe lume decât fărăma de personalitate pe care trebuia să o dezvolt. Așa mi s-a schimbat destinul sau viața. Dacă aș fi avut o iubită, dacă aș fi avut bani, dacă aș fi avut orice lucru oricât de mărunț în exteriorul meu, nu aș fi simțit niciodată durerea de a nu avea nimic și a fi singur pe lume. Nu aș fi avut niciodată motivația de a învăța cu disperare orice m-ar putea ajuta.

*“A venit o vreme când riscul de a rămâne pe veci
afundat în noroi era mult mai dureros decât curajul
necesar să înflorești în toată splendoarea.”*

(Anais Nin)

Nu am destulă apreciere în suflet pentru sărăcia și suferința pe care a trebuit să le îndur. Doar sub presiunea zilnică a suferinței s-a născut ambiția de a lupta. Dacă nu ai destulă motivație pentru a acționa azi, pentru a învăța și pentru a lupta pentru obiectivele tale, oricât de îndrăznețe ar fi ele, înseamnă că nu suferi destul. Nu ți-a ajuns cuțitul la os. Dă-mi voie să îți șoptesc la ureche un secret.

Indiferent cât timp va dura, dacă nu evoluezi, involuezi. Va veni o vreme când vei simți destulă suferință ca să te determine să acționezi. Și când vei avea destulă motivație internă să începi și nu vei ști cum să obții ce vrei, revino și citește “rețeta încrederii în sine”.

Rețeta încrederii în sine

E nevoie să treci la acțiune pentru că altfel rezultatele tale nu se vor schimba. Ai nevoie și vrei să ți le satisfaci.

(1) Curaj și energie. “Caracteristica numărul 1 a oamenilor de succes este viteza de implementare în practică a unei idei noi.” (Eben Păgân)

(2) Eșec. E firesc în procesul de învățare. Vei vedea în următorul concept cheie cum poți elimina eșecul pentru totdeauna din viața ta. Și nu e deloc o afirmație exagerată.

(3) Lecție învățată. Dacă gândești optimist, am să îți zic că odată ce ai învățat lecția, nu mai exista eșec. Dacă gândești pesimist, am să îți zic că vei repeta lecția de atâtea ori până e nevoie. Bețivanul, datornicul și relaționarea.

(4) Perseverență, adică decizia de a continua în ciuda eșecurilor temporare, a obstacolelor și a dezamăgirilor temporare. Concept cheie separat.

(5) Curaj și mai mult. Ciclul se reia.

(6) Succes. AI ATINS SCOPUL. ȚI-AI DEZVOLTAT ABILITATEA CARE TE AJUTA SĂ OBTII CE VREI. ȚI-AI ÎNDEPLINIT VISUL.

Cât de repede vei obține în viața ce îți dorești depinde de cât de repede poți tu să treci cât mai multe astfel de cicluri. Ca să înveți să lucrezi pe calculator și să o faci cu încredere în tine, este nevoie poate de 100, 200 de astfel de cicluri. Ca să înveți să devii independent financiar având o afacere pe internet, e nevoie poate de 5000 până la 10.000 de cicluri. Nu am făcut un studiu însă cu siguranță numărul ciclurilor crește direct proporțional cu mărimea provocării. Vestea bună e că depinde DOAR DE TINE. Cât curaj, energie, pasiune, gândire pozitivă, perseverență vrei să investești ca să reușești ?

Pas de acțiune:

Încrederea în tine îți lipsește pentru că nu ai trăit destule experiențe, rele și bune. Așadar, care ar fi primul pas ca să începi să dobândești încredere în tine?

Experiențe. De asta ai nevoie. Acum, există o chestie mișto care are un nume nu la fel de mișto. Se cheamă "curbă de învățare". Ce ai vrea tu defapt este să eviți curba de

învățare dar în același timp să ai rezultatele dorite. După cum deja ai văzut pe pielea ta și după câțiva ani din viață pierduți, nu este posibil să stai cu mâna în cur și universul să îți facă cadouri. Să recapitulăm.

Curba de învățare are următorii pași:

1. Curaaj și energie să acționezi
2. Eșec
3. Lecție învățată
4. Perseverență
5. Curaaj încă o dată și lecții învățate
6. Succes

Cam asta e pe scurt.

Mai rămâne să alegi domeniul în care vrei să ai încredere în tine. Pentru că nimeni nu poate avea încredere oarbă în propria persoană în orice situație. Dacă mă pui să pilotez un avion cu 200 de pasageri am să mor de frică.

După ce îți alegi domeniul, de exemplu să îți începi afacerea sau să devii sufletul petrecerii și să învingi timiditatea sau orice vrei tu, îți iei un jurnal. Un caiet.

Apoi te apuci să experimentezi în domeniul ăla și iei notițe. Și la fiecare 10, 20, 30 de zile te uiți pe notițe și cauți tipare. Să vezi unde te blochezi cel mai des în încercările tale. Înseamnă că acolo ai nevoie să cauți soluții pe internet, să citești, să cauți pe cineva care te poate ajuta sau să cumperi produsele ce îți pot rezolva problema. Apoi înveți și treci mai departe în același stil.

Să luăm trei exemple: sexul, relațiile de lungă durată și banii, și să vedem cum toate încep de la încrederea în sine... și cum o creăm ca să avem succes.

Exemplul 1: un copil care învață să meargă

Prima oară are nevoie de curaj și energie de a sta pe picioarele lui, fără să se țină de nimic. (1)

Apoi, eșecul: va cădea sigur. (2)

Învață lecția și știe unde a greșit data trecută, poate nu a călcat cum trebuie, poate nu și-a ținut echilibrul cum trebuie. Minteia lui învață repede. (3)

Perseverența: de fiecare dată hotărăște să continue. Toți copiii continuă, nici unul nu renunță, altfel nu am ști să mergem. (4)

Își face din nou curaj, chiar dacă s-a lovit; acum, că știe că poate fi dureros, are nevoie de și mai mult curaj. (5)

Acum va avea succes. Va face câțiva pași. (6)

Ciclul se repetă din nou și din nou, iar, la o anumită vârstă, este atât de bun la mers pe jos, încât nici nu se mai gândește. Este expert. Are încrederea în sine atât de mare, încât aleargă fără nici o problemă.

Exemplul 2: o fată vrea o relație cu un bărbat

Își face curaj, își aduna energiile și începe prima ei relație. (1)

Aproape tot timpul prima relație se sfârșește și, de obicei, la adolescență, sunt și multe emoții. Suferă. (2)

Dar învață o lecție. A aflat că există și lucruri neplăcute când vine vorba de relații și iubire. (3)

Apoi, mai târziu, își face curaj și are o altă relație. Perseverează, pentru că știe că într-o zi va fi fericită într-o relație. (4)

Se gândește că poate va suferi din nou, dar își face curaj și mai mult și acționează din nou. (5)

Acum nu mai face exact aceeași greșeală. Are succes față de prima dată. Relația durează mai mult și se străduiește. (6)

Acum face altă greșeală. Ciclul continuă, dar după câteva relații și-a învățat lecțiile, acum are încredere în ea că va ști să găsească un bărbat bun și să îl păstreze. Nu îi mai este frică, pentru că, orice se întâmplă, știe că lecțiile trecutului o vor ajuta să facă față oricărei situații. Îi face

plăcere să aibă o relație și să exploreze. Poate chiar relația pentru o viață.

Din păcate, spre deosebire de copii, adulții nu fac asta cum trebuie și, deși sunt femeii care fac asta, sunt multe care merg prin toată viața fără să respecte rețeta. Le e teamă să mai încerce și rămân așa, fără încredere în sine, mulțumindu-se cu puțin...

Exemplul 3: un bărbat care vrea bani

Curaj și energie, poate trebuie să renunțe la slujba lui și să își facă afacerea lui. (1)

Primul faliment. (2)

Se ambiționează, știe că se poate și se străduiește. Învață lecția, se chinuie din nou. (3)

Perseverează. (4)

Curaj mai mult. Poate suferința se va prelungi. (5)

Face ceva bani, dar altă greșeală vine. (6)

Apoi ciclul se repetă, dar devine bogat. Are încrederea în sine la maximum. Poate să piardă tot, pentru că va ști repede cum să se refacă. Are mândria omului care reușește să se ridice prin propriile lui forțe.

Așadar, pentru orice problemă ai acum și nu ai încredere în tine, îți trebuie:

1. Curaj și energie.
2. Eșec.
3. Lecție.
4. Perseverență.
5. Curaj și mai mult.
6. Succes.

Și din nou. Și din nou. Până când ești o persoană care face totul ca un profesionist.

Astea sunt doar trei exemple. Odată ce vei începe să ai încredere în tine, va fi din ce în ce mai bine. Însă încrederea în sine este doar o parte din ceea ce ai nevoie în interior.